

for Retsvæsen 1874 S. 891). Det vil være rigtigst at tydeliggøre den i den bestaaende Lovs og det foreliggende Lovforslags § 1 under Nr. 1 indeholdte Bestemmelse, saa at man ser, at den er i Overensstemmelse med det saaledes antagne. Hertil sigter nedenstaaende Ændringsforslag Nr. 1.

Den *Undtagelsesbestemmelse*, som findes i samme Paragrafs næstsidste Stykkes Slutning, skulde efter Tekstbygningen antages kun at angaa det Tilfælde, at et Sted bestaar baade af brandfarlige og ikke brandfarlige Bygninger; men Spørgsmaalet er forlængst besvaret derhen, at den angaar alle de i Paragraffen omhandlede Tilfælde (jfr. fornævnte Dom). Nu, da Bestemmelsen fornys, bør Paragraffens Indhold vistnok omstilles saaledes, at den rette Mening frembyder sig umiddelbart ved Læsningen. Til dette Øjemed er stillet et Ændringsforslag under Nr. 2.

Ved § 2.

Den bestaaende Lovs i Lovforslaget bibeholdte Begyndelsesord for denne Paragraf indeholde, naar de sammenholdes med den foregaaende Paragrafs Nr. 2, nogen Utydelighed. Denne søges afhjulpen ved Ændringsforslag Nr. 3.

Ved § 3.

Til Sikring af Mennesker og Kreaturer har Löven af 1889 en Bestemmelse, hvorefter *straatakte Stuehuse og Stalde* enten skulle have Udgangsdør i en Gavl eller skulle have Udgangen beskyttet ved Ildgitter eller ved, at Tækket er bundet med Jerntraad i en Bredde lig Dørens Bredde med Tillæg af halvanden Alen til hver Side. Lovforslaget har bibeholdt denne Bestemmelse. Udvalget ønsker dog ikke at blive staaende herved. Den gældende Bestemmelse har nemlig en dobbelt Svaghed. For det første maa det erkendes, at den, selv naar den bliver overholdt, giver liden Sikkerhed; thi Udgangsdøren kan lettelig blive spærret ved andet brændende end netop Tækket over Døren, og skal der da skaffes Udgang gennem Vindue eller Luge el. desl., kan det brændende Tag uhindret være skredet i hele Bygningens

øvrige Udstrækning. Men dertil kommer, at man ikke ret kan have Lid til, at Bestemmelsen overholdes, da det er en mindre heldig Arbejdsmaade at binde med Simer og med Jerntraad stykkevis og skiftende paa samme Lægte. Udvalget tilraader at gøre det til en almindelig Forpligtelse, at Tækket i hele Tagets Bredde og paa begge Husets Sider skal være bundet med Jerntraad, mindst til hveranden Lægte. Dette formenes at give fuld Betryggelse mod Nedskred og tillige at afgive et godt Tag uden Vanskeligheder med Oplægningen. — Ændringsforslag herom er stillet under Nr. 5.

Ny Paragraf efter § 3.

Da der er forekommet Tilfælde af Indebrænding paa Grund af, at der, efter at den eneste Dør var spærret af Ild, ikke var nogen Udgang mulig, fordi *Vinduet var for lille* til, at et Menneske kunde komme derigennem, har Udvalget i første Stykke af den under Nr. 6 foreslaaede ny Paragraf fremsat Forslag til en forebyggende Bestemmelse.

Det andet Stykke af den foreslaaede ny Paragraf er — med Ændring af en lille Svaghed i Udtrykket samt (paa Anledning af Justitsministeren) med Tilføjelse af en Bemærkning om Loftsrum — den samme Bestemmelse om *2 Trapper i fler-etages Huse*, som findes i Købstædernes Byggelov af 30. December 1858 § 14.

Ved § 4.

Udvalget skal ikke modsætte sig, at Lovens Bestemmelser skærpes i Henseende til *Beg-, Tjære-, Fernis- og Trankogierier*, saaledes at den pligtige Afstand fra anden Mands Grund forøges fra 50 til 100 Alen, og at Paabudet herom bliver ubetinget (uden Hensyn til Naboens Samtykke). Udvalget foreslaar endog at skærpe Bestemmelserne yderligere ved at kræve ildfast Bygning (idet dog de i Skove anbragte Tjæreovne fritages for dette Krav). — At gøre samme Afstandsbestemmelser gældende for *Savskærerier* og deres Opdrag maa man anse for ganske util-